

INTENCJE MSZY ŚWIĘTEJ

Niedziela 10.07.2022 – XV Niedziela zwykła	
9:30	Za Pawła Szewczyka i jego rodzinę o błogosławieństwo Boże i opiekę NMP
11:00	+Jadwiga i Edward Polakowscy 1 r.śm
12:30	+Wojciech Cichowlas
18:00	+Krystyna Kutyba 22 greg.
Poniedziałek 11.07.2022	
19:00	+Krystyna Kutyba 23 greg.
Wtorek 12.07.2022	
19:00	+Krystyna Kutyba 24 greg.
Środa 13.07.2022	
19:00	+Krystyna Kutyba 25 greg.
Czwartek 14.07.2022	
19:00	+Krystyna Kutyba 26 greg.
Piątek 15.07.2022	
19:00	+Krystyna Kutyba 27 greg.
Sobota 16.07.2022	
17.00	1 +Krystyna Kutyba 28 greg. 2 O łaskę nawrócenia dla Roberta i Edyty
Niedziela 17.07.2022 – XVI Niedziela zwykła	
9.30	O łaskę nawrócenia dla Roberta i Edyty
11.00	Marek o Boże błogosławieństwo i opiekę NMP
12.30	+Krzysztof
18.00	+Krystyna Kutyba 29 greg.

DUSZPASTERSTWO PROWADZĄ KSIĘŻA CHRYSZTUSOWCY
ks. Stanisław Hajkowski SChr – rektor
ks. Vadzim Us SChr – asystent

14 High Street; Dublin 8
Telefon do biura: 087 239 3235
www.kosciol-dublin.pl
e-mail: biuro@kosciol-dublin.pl

Credo

Biuletyn duszpasterstwa polskiego w Dublinie
St. Audoen's RC Church, High Street, Dublin

XV Niedziela w ciągu roku

10.07.2022

NIEDZIELNA EWANGELIA (Łk 10,25-37)

Powstał jakiś uczony w Prawie i wystawiając Jezusa na próbę, zapytał: "Nauczycielu, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?". Jezus mu odpowiedział: "Co jest napisane w Prawie? Jak czytasz?". On rzekł: "Będiesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą, całą swoją mocą i całym swoim umysłem; a swego bliźniego jak siebie samego". Jezus rzekł do niego: "Dobrześ odpowiedział. To czyń, a będziesz żył". Lecz on, chcąc się usprawiedliwić, zapytał Jezusa: "A kto jest moim bliźnim?". Jezus, nawiązując do tego, rzekł: "Pewien człowiek schodził z Jerozolimy do Jerycha i wpadł w ręce zbójców. Ci nie tylko go obdarli, lecz jeszcze rany mu zadali i zostawiwszy na pół umarłego, odeszli. Przypadkiem przechodził tą drogą pewien kapłan; zobaczył go i minął. Tak samo lewita, gdy przyszedł na to miejsce i zobaczył go, minął. Pewien zaś Samarytanin, będąc w podróży, przechodził również obok niego. Gdy go zobaczył, wzruszył się głęboko: podszedł do niego i opatrzył mu rany, zalewając je oliwą i winem; potem wsadził go na swoje bydło, zawiózł do gospody i pielęgnował go. Następnego zaś dnia wyjął dwa denary, dał gospodarzowi i rzekł: "Miej o nim staranie, a jeśli co więcej wydasz, ja oddam tobie, gdy będę wracał". Któryż z tych trzech okazał się, według twego zdania, bliźnim tego, który wpadł w ręce zbójców?". On odpowiedział: "Ten, który mu okazał miłosierdzie". Jezus mu rzekł: "Idź, i ty czyń podobnie".

KOMENTARZ DO EWANGELII

Odpowiedź Jezusa na pytanie uczonego w Prawie musiała być bardzo bolesna. Oto Żyd, który uważał się za prawowiernego wyznawcę Boga Jedyne, słyszy historię, w której to Samarytanin jest sprawiedliwym i dokonuje uczynku miłosierdzia. Jak Jezus, odpowiadając na to pytanie, mnie uczonego w Piśmie, mógł dać za przykład takiego heretyka? – zapewne pomyślał uczony. Przecież Żydzi postrzegali Samarytan jako uosobienie zła, swoich wrogów. Skąd takie nastawienie? Samarytanie, jako naród, powstał w wyniku łączenia się rodzin żydowskich i asyryjskich po najeździe króla Asyrii Sargona II na Królestwo Północne w VIII wieku przed Chr. Część Żydów została wtedy uprowadzona w głąb Asyrii, a na ich miejsce napłynęli przesiedleńcy z różnych części państwa asyryjskiego. Przynieśli oni ze sobą różne wierzenia i kulty, które wpłynęły na religijność Żydów, choć ci nie porzucali myśli o swoich hebrajskich korzeniach. Samarytanie oddawali cześć Bogu na Górze Garizim i wierzyli, że jest to ten sam Bóg, w którego wierzą Izraelici. Różnorodność form i miejsca kultu doprowadziły do znacznej niechęci Żydów do Samarytan, a rozdział pomiędzy nimi najmocniej pogłębił się, gdy Żydzi po powrocie z niewoli babilońskiej odmówili Samarytanom udziału w odbudowie świątyni i murów Jerozolimy. Dzisiaj, choć społeczność Samarytan liczy tylko ok. 800 osób, różnice te nadal są odczuwalne.

Czego zatem uczy nas dzisiaj Jezus? Zapewne tego, że nawet, jeśli uważamy się za „uczonych”, to nie wystarcza to, abyśmy uważali się za sprawiedliwych. To ostatnie wymaga aktywnego i praktycznego wcielania w życie Przykazania miłości – niezależnie od tego, kogo uważamy za naszego bliźniego! Druga lekcja to prawda, że nie tylko chrześcijanie czy Żydzi wyznający Przykazanie miłości są w stanie je wypełniać. Uczynki miłosierdzia spełniają również ludzie niewierzący i nie można im odebrać pochwały za praktykowanie dobra.

Komentarz został przygotowany przez [Bractwo Słowa Bożego](#)

KALENDARZ LITURGICZNY

11 lipca 2022 - Święto św. Benedykta, opata, patrona Europy

KATECHEZA PRZYGOTOWUJĄCA DO I KOMUNII ŚWIĘTEJ

Zapisy na katechezę przygotowującą do Pierwszej Komunii Świętej w 2023 roku rozpoczęły się 26 czerwca 2022 i będą trwały do 11 września 2022. Zapisy, dokonywane przez rodziców dziecka, przyjmujemy w zakrystii.

KOLEKTA NIEDZIELNA - 3.07.2022

I Kolekta	II Kolekta	Koperty jednorazowe	Koperty rejestrowane
645 €	294€	180€	110€

11 lipca 2022 - Święto św. Benedykta, opata, patrona Europy

W dniu 11 lipca Kościół katolicki w Europie obchodzi tradycyjnie święto św. Benedykta, opata, patrona Europy.

Benedykt urodził się w Nursji we Włoszech około roku 480. Kształcił się w Rzymie, lecz idąc za głosem łaski udał się do Subiaco i tam prowadził życie pustelnicze. Wnet wokół niego zaczęli się gromadzić uczniowie. Przeniósł się na Monte Cassino, gdzie założył sławne opactwo i napisał *Regułę*, która rozpowszechniła się w całej Europie i wysłużyła mu tytuł patriarchy mnichów Zachodu. Zmarł w swoim klasztorze 21 marca 547 roku. Papież Paweł VI ogłosił go patronem Europy.

Odrobina zakwasu zakwasza całe ciasto czytamy w Ewangelii. Takim właśnie zakwasem, który wywołał istną rewolucję dziejowo-kulturową, był **św. Benedykt** — człowiek urodzony w prowincjonalnym miasteczku Nursja w środkowych Włoszech, który rozpoczynając swoją duchową drogę, pragnął jedynie spotkania z Bogiem.

Benedyktyni tynieccy z okazji liturgicznego wspomnienia św. Benedykta:

11 lipca obchodzimy uroczystość św. Benedykta, Patriarchy mnichów i patrona Europy. W tym dniu wszystkie córki i synowie św. Benedykta, którzy żyją pod jego *Regułą*, czczą swego Założyciela i proszą o wierność powołaniu monastycznemu. „Benedykt określa *Regułę* jako „maleńką, pisaną dla początkujących” (73,8); w rzeczywistości jednak przynosi ona wskazania przydatne nie tylko mnichom, ale także tym wszystkim, którzy szukają przewodnika w swej drodze do Boga. Ze względu na swój umiar, na swoje człowieczeństwo i swoje trzeźwe rozeznanie między tym, co istotne a tym, co drugorzędne, mogła ona zachować do dzisiaj swoją oświecającą moc” – tak papież Benedykt XVI, sam oblat benedyktyński, wskazywał na wartość *Reguły* również dla świeckich. Módlmy się za wszystkich, którzy żyją pod *Regułą* św. Benedykta oraz tych, którzy złożą przyrzeczenia obłackie w naszym Opactwie.